

ærede Minister lægger nogen Vægt paa at beholde det. Der er nemlig sagt, at efterat det saaledes endelig er afgjort, om Mangles henstaae naahjulpne, og i hvad Omfang, er Kirkeeieren at sætte under justitiel Tiltale til Bødens Erlæggelse og Opfyldelse af sin Forpligtelse. Dette Udtryk „justitiel Tiltale“ er uden tvivl for strengt; det lyder, ligesom om en Forbrydelse var begaaet. Lovudkastet har i § 23 om noget ganske Beslægtet brugt det Udtryk, at Kirkeeieren skal sættes under Tiltale ved Politiretten til Bødens Erlæggelse, og lignende Udtryk vil der rimeligviis være at indføre her istedetfor „justitiel Tiltale“.

Før jeg gaaer over til at omtale § 32, maa jeg gaae til den Paragraph, hvorpaa § 32 hviler, nemlig § 37. Det er der bestemt, at enhver Kirke skal svare aarlig 1 pCt. af dens Bruttoindtægt, efter en nærmere fastsat Beregning, for at der deraf kan dannes en Kirkesond. Udvalget er af den Formening, at ligesaavist som det er, at den lovgivende Magt kan beskaffe Kirkeeiendom ligesom al anden Eiendom i Riget, ligesaavist er det ogsaa, at disse Eiendomme ikke, foruden denne almindelige Beskatning, som de bør bære sammen med al anden Eiendom, bør være underkastede nogen særlig Beskatning. Thi hvis dette var Tilfældet, at for det Første denne Art af Eiendomme skulde bære den almindelige Beskatning lige med al anden Eiendom i Landet, og dertil endnu skulde bære en ganske særlig Beskatning i et ganske særligt Niemed, saa maatte den jo blive overbebyrdet. Den maa beskattes lige med al anden Eiendom til Statskassen igjennem de offentlige Skatter, den maa beskattes til Kommunen i Lighed med al anden Eiendom igjennem Formue og Veilighed. Naar man ansætter en Mand til Formue- og Veilighedsstat, tager man Hensyn til, ved en Gaardeier, om han selv eier sin Gaards Tiender eller ikke, ved en større Eiendomsbesidder, om han tillige eier Tiender, derved forøges jo hans Formue og derved ogsaa hans Skatter. Vaade til Statskassen og Kommunen bliver da denne Eiendom beskattet i lige Forhold med al anden Eiendom, og derfor har man ikke troet, at den burde underkastes en ganske særlig Beskatning.

Dertil kommer endnu, hvad der især har gjort Indtryk paa mig, at denne Skat skal udredes af Bruttoindtægten. Men nu forekommer det mig overordentlig ubilligt, at en Eier skal beskattes af Bruttoindtægten, da det dog egentlig kun er Nettoindtægten, som er hans virkelige Indkomst, og tilmed, at denne Beskatning skal finde Sted i et Forhold, hvor det dog er saa særdeles let at erfare, hvilken Forskel der er imellem Brutto- og Nettoindtægt; thi det er netop Staten, der igjennem de Syn, der afholdes, afdrager en vis Deel af hans Bruttoindtægt, og derved ned sættes Nettoindtægten. Det staaer for Udvalget som tvivlsomt, men dog som muligt, og det staaer for den ærede Minister som afgjort, at Kirkeeieren kan blive nødt til at udvide sin Kirke. Kunde han saaledes komme til at foretage saa store Bygningsarbejder ved Kirken, at den hele Indtægt vilde endog saa i flere Aar medgaae dertil, og skulde han ikke bestomindre svare Afgift af den hele Indtægt, han vilde have haft, dersom slet Intet var afgaaet deraf, saa kunde han have den Glæde at tage af sin øvrige Formue og betale, fordi de Indtægter, han skulde have haft af Kirken, blot ere gaaede igjennem hans Haand til Kirkens eget Brug; dette forekommer mig at være i højeste Grad ubilligt. Udvalget har derfor fraraadet denne Bestemmelse om Oprettelsen af en Kirkesond; det fandt, at Kirkeeiendom, naar den beskattes lige med al anden Eiendom, ikke maatte tilmed bære en særegen Beskatning, og dertil spjær jeg endnu, at jeg finder det særdeles ubilligt, at Skatten tages af Bruttoindtægten. Jeg maa endnu anføre, at naar Kirkeeieren tilstrækkelig vedligeholder sin Kirke efter de Paabud, der ere givne, saa indsees det aldeles ikke, hvorfor han skulde være forpligtet til ogsaa at give Bidrag til andre Kirkers Vedligeholdelse. Dersom Bestemmelsen om en særlig Beskatning af Kirkeeierne til Oprettelse af en Kirkesond i § 37 gaaer ud, saa vil det være en Selvsølge, at Kirkesonden ogsaa kommer til at gaae ud i § 32 samt i § 35, og Udvalget har derfor foreslaaet, at der paa disse Steder skulde istedetfor Kirkesond sættes „det Offentlige“. Det maatte da blive Statskassen, der kom til at træde her tilhjælp. Dette vilde være en Udendelse af det Tilfagn, der er givet